Lieve Maxima

Lieve Máxima,

Zag net je mailtje over die prinsessenkwestie. Zelfs de Tweede Kamer sprak er nu over hè, of je straks koningin wordt, of dat je gewoon prinses blijft. Nou goed, je vraagt me wat ik ervan vind. Daar kan ik heel duidelijk over zijn: ik zou altijd kiezen voor prinses. Dat klinkt gewoon veel lekkerder. Ik vind het zelfs heel sexy klinken! Prinses. Prinsesje. Zeg het maar eens een paar keer. En de associaties kloppen ook: als je een prinses op bezoek krijgt, denk je aan een mooie vrouw, die met een stralende lach ontspannen met je babbelt. Prinses Máxima. Prinses Diana. Of Madeleine, van Zweden, ook zo’n schatje.

Maar als de koningin op bezoek komt! Knikkende knieën, waterige handen en een hoop gestamel! Bij koningin denk ik aan Beatrix, of koningin Elisabeth. Niks ten nadele van je schoonmoeder hoor, maar toch. Nee, koningin, dat is schrijden in plaats van lopen, in zalen met hoge plafonds, en opmerkelijk veel rode vloerbedekking in het gangpad. Dat is toch niks voor jou.

Goed daar zijn we dan uit, laat ze verder maar kletsen op tv. Afgezien van deze kwestie trouwens, was je sowieso nogal veel in het nieuws hè, van de week. Door je 40e verjaardag natuurlijk. Heb je de laatste polls nog gezien? Je blijft onverminderd het populairste lid van het Koninklijk Huis. En maak je nou maar geen zorgen, dat blijft echt nog wel een tijdje zo, ook nu je een dagje ouder wordt. Je ziet er hartstikke lekker uit, je hebt prachtige ogen en met je uitstraling zit het wel goed. Bovendien, je hebt toch geen enkele concurrentie? Ik bedoel, Mabel, dat vind ik altijd zo’n zenuwachtig kippetje. En dan die toestand met dat:

‘Hey Mabel, ken je me nog?’

Nee, dan jij, met je schattige: ‘Dat was een beetje dom,’ waarmee je ons in één klap veroverde.

En bovendien: je zit bijna altijd naast Alexander en ook daar steek je erg gunstig bij af. Wat ik me weleens stilletjes afvraag hè, zou je Alex ook gekozen hebben als ie, laten we zeggen, vrachtwagenchauffeur was geweest? Denk het niet hè? Nou daar hoef je je toch helemaal niet voor te schamen, zo werken die dingen toch? Ik bedoel, laatst liep ik langs de Kuip in Rotterdam, kwam ik daar Wesley Sneijder tegen. Ken je die? Die beroemde en rijke voetballer van het Nederlands Elftal. Juist, die jongen van 1 meter 30, met die kromme poten. Nou die liep daar dus, met een betoverend mooi meisje aan zijn arm. Later hoorde ik dat het zijn vrouw was. Zeg nou zelf: als je zo’n meisje bent, met zulke benen en zo’n snoeperig gezichtje, en je kan kiezen uit ruwweg 3,5 miljard mannen, dan is Wesley Sneijder toch wel een behoorlijk onwaarschijnlijke keuze om een nummertje mee te maken, vind je niet? Nou dan. Maar goed, zo werkt het toch in de wereld? Zo zijn vrouwen. Of denk jij dat mannen dat ook hebben? Nou ja, nu ik er zo over nadenk, het heeft ook wel wat, als ik kan zeggen dat ik weleens met een ‘koningin’ mail. Ik bedoel, wie kan dat zeggen? Misschien toch maar kiezen voor koningin dan? Hè, nou weet ik het ineens niet meer. Nou ja, we hebben het er binnenkort wel over.

Tot gauw hè.

P.S. Ik weet dat je altijd het liefst afspreekt bij die Argentijn aan de Peperstraat in Delft, maar zullen we volgende keer eens iets anders doen? In Velp ligt een restaurantje dat ‘Majesteit’ heet. Is dat misschien wat?